

Mer sin alsu zo vier Mann en et Hännesche gegange. Ich, leidenschaftliche Hännesche-Freak, han gedaach: "Och, die begeisters de jetzt all met dem Hännesche. Dat fingen die all toll", han ävver vergesse, dat minge eige Mann en Eitdorf gebore es un eigentlich gar nit god Kölsch kann. Un ming Nachbarin, die ich bequatsch hatt metzogonn, die soß newve mer, die kütt usem Ruhrgebiet. Su, mer setzen alsu em Hännesche stievstaats. Dä Mann vun dä Nachbarin, och ene Kölsche, kann och ganz god Kölsch, es ene Geigenbauer vun der Breidstroß un ne Rude Funk. Alsu denk ich, dä muss jo god Kölsch künne, kann die Frau dat och.

Mir vier setzen em Hännesche, dä Mann vun dä Nachbarin un ich, mir hatte ne Spass! Mer han immer gelaach un gemaht un gedon. Minge Mann säht dann plötzlich: "Die Bänk sin jo schwer hadd hee, ne?"

"No", denk ich, "mein Godd, ey, mer sin hee am Laache. Wat hät dä met de Bänk? Wann e gemütlich setze well, soll e doheim em Sessel blieve."

Jedenfalls mir zwei hatte Spass. Dat es uns gar nit so opgefalle, dat die zwei nit esu ne Spass hatte. Ich han gedaach: "Na god, dä ein laach, dä andere laach nit."

Et Hännesche es vorbei, mer sin dann erus. Ha' mer gesaht: "Och kumm, mer gonn uns noch e Bier drinke." Jetzt setze mer su am Desch, minge Mann sitz dä Nohbersch gägenüvver un dä Nohber un ich mer sin noch am Verzälle üvver dat Stöck, wor schön, alles Mögliche. Et heeß »Vun Wiggepesch bes Baden-Baden, de ganze Welt es voller Kraden«.

Do säht die Nachbarin ganz drüg för minge Mann: "Hör mal, Klaus, weiß' du eigentlich, worum et da gegangen is? Ich weiß dat wirklich nich. Ich weiß au' nich, warum die immer gelacht haben."

Also ich weiß jedenfalls, minge Nohber un ich, mir hatten uns der ganze Ovend kösslich amüsiert. Die zwei han üvverhaup nix begreffe. Mir mooten denne en der Kneip eesch ens erkläre, woröm et üvverhaup gegangen es. Ävver zick dä Zigg es minge Mann nie mih met mir en et Hännesche 'gange. De Bänk sin ze hadd un laache kann e och nit.

Marczinski, Christine (54): *Hänneschebesök*

mə zɪn 'ʔalzo tso fiɛ man ʔen_ət hənəsʝə jəjanə ʔɪh laɪdn̩ʃaftlɪʃə 'hənəsʝənʃɪ:k han jədax ʔox tə bəjaɪstəs də jɛtʃ al' mət:em ʃhənəsʝə dat fɪndn̩ di ʔalə tol' hab_abe fɛjɛsə dat mɪnə ʔɛɪjənə man_ən ʔaɪtɔʃf jəbo:bən ʔes ʔʊn aɪənɪʃ ja: nit ju't kœlf kan ʔʊn mɪn 'naxbarɪn di:ʃ bəkvaɪʃ:at 'mɛtso,jɔn di zo:s nɛvə mɛ di kyd_ʊzəm 'bʊ:ɛjəbi:t so' mɛ zɪtʃn̩_alzo_ŋ hənəsʝə ʃti:fʃta:tʃ dɛ man fɔn dɛ 'naxbavɪn ʔox_ənə kœlfə kan ʔox jantʃ ju't kœlf ʔez_ənə 'jaɪjənbaʊə fɔn dɛ 'bœɪtʃtro:s:o' ʔʊn:ə bʊ:də fɔŋk ʔalzo zɛŋ_ɪʃ dɛ mʊs jo jo:t kœlf kynə kan di fɛʌʊ dat ʔox miɛ fiɛ sɪtʃən_əm hənəsʝə dɛ man fɔn dɛ 'naxbavɪn ʔʊn ʔɪʃ miɛ hatə nə ʃpas mɛ han_ɪmə jəla:x ʔʊn jəma:t ʔʊn jədɔn mɪnə man zɪt:en ploɛtsɪʃ di bɛŋk sɪn ja ʃvɛɛ hat he' nə nɔ: dɛŋk_ɪʃ maɪn jɔt ʔe' mɛ zɪn hɛ_əm la:xə vat hɛt:ɛ mɛt:ə bɛŋk vɛn_ə jomy:tɪʃ sɛtʃə vel zol_ə dɔheɪm_əm zɛsəl bli:və jɛ:dɪfals miɛ tʃvavɪ hatə ʃpas dat ʔez_ʊns ja: nit_so_'opjəfal ti tʃvavɪ nɪd_əzu nə ʃpas hatə z:an_a_na jɔ't dɛ ʔɛɪ'n la:x dɛ ʔandəbə la:x nit hənəsʝə ʔes fo'beɪ mɛ zɪn dan_əbʊs ha_mɛ_zat ʔox kʊm:ɛ jɔn_ʊns nɔk_ə bi:ɛ dɛɪŋkə jɛtʃ:ɪtʃə mɛ zu ʔam dɛʃ mɪnə man zɪtʃ dɛ 'naʊbavɪn jɛ:ŋ'ɪvɛ ʔʊn dɛ nɔ'be_ʊn ʔɪʃ mɛ zɪn:ɔk_əm fɛtʃɛlə ʔəvɛ dat ʃtɔk vɔ ʃɔ:n ʔaləs 'mø:ʃɪʃə_ət he:s fɔn vɪgənpeɪf bɛs ba:dən ba:dən dɛ jantʃə vɛld_ɛs fɔlə kɔa:dən dɔ zɛ:d:i 'naxbavɪn jantʃ dɛvɪʃ tso mɪnəm:an' hɔɛ ma klav̩s vav̩s du: aɪənɪʃ vo'ʊm_ət da jəjanən ʔɪs ʔɪʃ vav̩s dat 'vɪkɪlɪʃ nɪʃ ʔɪʃ vav̩s ʔav̩_nɪʃ va'ʊm di ʔɪmə jəlaxt ha ʔalzo ʔɪʃ vav̩s jɛ'vals mɪnə nɔ:be_ʊn ʔɪʃ mɛ hatɪ_ʊns dɛ jantʃə ʔɔ:vɪt kœstlɪʃ ʔamə'zɪ_ɛt di tʃvavɪ han_əvɛ'ho:f nɪks bɛgɔfɛ miɛ mɔ:tɪ dɛnə ʔɪn dɛɛ knaɪp ɛɛz_ŋs ʔɛkle:rən vo'ʊm_əd_əvɛhɔv_əjanən_ɪs ʔazo ʔabɛ zaid:ɛɛ tʃav̩t ʔes mɪnə man:i' mɛɛ mɛt miɛ_ən_ət hənəsə_janə dɛ bɛŋk sɪn tʃə hat ʔʊn la:xə kan_ə_o_nɪt

